

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.096/2019/7.

A Szegedi Ítéltábla az Apponyi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Apponyi Dániel ügyvéd, **Cím 1**) által képviselt **felperes neve, felperes székhelye** szám alatti székhelyű **felperesnek** - a Dr. Szabó Ervin ügyvéd (**Cím 2**) által képviselt **alperes neve, alperes székhelye** szám alatti székhelyű **alperes** ellen tisztességtelen piaci magatartás megállapítása és ennek jogkövetkezményei érvényesítése iránt indított perében a Gyulai Törvényszék 2019. március 4. napján kelt 5.G.20.097/2018/19. számú ítéletet ellen a felperes által 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésre tekintettel lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül eljárva, tanácsulésen - meghozta

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek **50.000,- (Ötvenezer)** másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A peres felek egyaránt ún. darálós toalettek gyártásával, illetve magyarországi forgalmazásával foglalkoznak, korábban, még 2011-ben közös üzleti tevékenységet is végeztek, ám utóbb kapcsolatuk megszakadt, a cégek közti viszony megromlott.

A felperes 2016. január 5-étől rendelkezik a (...) számon lajstromozott, (...) ügyszámú színes ábrás (**márkanév1**) védjeggyel, amely - egyebek mellett - az „illemhelyek, WC-k (szaniterárúk)” áruosztályra is vonatkozik.

A (...) URL címen található internetes honlapon, melyen az alperes termékeit, tevékenységét mutatja be, 2018. január 12-től közel egy hónapon át többek között a következő szöveg volt olvasható:

"milyen darálós wc-t ne válasszak?"

Szerviz tapasztalataink alapján mi sem ajánljuk a '(márkanév1)' nevű (mi)csodákat"

A felperes a saját internetes oldalán (...) linken a következőt tette közzé:

"FIGYELEM! Kérjük, darálós WC készülék választásakor legyen körültekintő, ugyanis több megtévesztő információra és ajánlatra is bukkanhat az interneten!"

A leinformálható tények melyekre hagyatkozhat döntésekor:

*A már jól ismert, közel 50 éve porcelán szaniter termékeket gyártó **(márkanév2)** nem gyárt és nem forgalmaz darálós WC készülékeket, így ha **(márkanév2)** jelöléssel lát darálós vécét az interneten, az nem a már jól ismert "**(márkanév2)** porcelángyár" terméke lesz.*

*A képeken is látható **(márkanév1)** darálós WC készüléket, külföldi gyártó partnerünk kizárólagosan a saját részünkre biztosítja magyarországi forgalmazásra. Ha a mi készülékünkre hasonlító készüléket lát az interneten, csak más néven, az nem eredeti **(márkanév1)**. (Így erre a 3 éves kiterjesztett garanciánk sem jár.)"*

A főoldalra beágyazva elindítható egy a Youtube videómegosztóra feltett videóüzenet is (...), melynek címe: „Figyelemfelhívás”. Ebben a felperes ügyvezetője, **(ügyvezető neve)** arról beszél, hogy a cég a C cég kereskedelmi partnere, és az eredeti **(márkanév1)** termékek kizárólagos magyarországi forgalmazója. A magyar piacon megjelentek a **(márkanév1)** termékek másolatai, amelyek ismeretlen eredetű, vélhetően feketeimportból származó, hamisított termékek. Az eredeti **(márkanév1)** termékeknél lényegesen olcsóbb és vélhetően alacsonyabb minőségű másolatokért semmilyen módon nem vállal felelősséget. Óvatosságra hívott fel, mert más, megszokott termékek nevével próbálják a vásárlót összezavarni, és bizalmát elnyerni. A már megszokott márkanévek mögé rejtett készülékek nem összekeverendők az eredeti termékekkel. A cég elhatárolódik attól, hogy levédett márkanévekkel éljen vissza, ezzel jogtalan haszonszerzésre tegyen szert. A termékeket csak a hivatalos kereskedelmi partnerektől lehet megvásárolni, melyek listáját megtalálhatják a weboldalon.

A felperes keresetében kérte:

Állapítsa meg a bíróság az 1996. évi LVII. tv. (Tpv.) 3. § (hitelrontás), Tpv. 5. § (tiltott bojkottfelhívás), és a Tpv. 6/A. § (1) b) (tiltott összehasonlító reklám) jogcímén az alperes jogsértésének megtörténtét; kötelezze az alperest annak közlésére, hogy a jogsértő tartalom pontosan mely időszakban volt fenn az internetes honlapján;

Kötelezze az alperest, adjon elégtételt oly módon, hogy egy országosan, valamint egy (...) és (...) megyében megjelenő nyomtatott sajtótermékben saját költségére a marasztalást tartalmazó bírósági határozat teljes rendelkező részét legalább 12-es betűmérettel tegye közzé (Tpv. 86. § (2) c)];

Kötelezze az alperest a marasztalást tartalmazó bírósági határozat teljes rendelkező részének folyamatos közzétételére 60 napon keresztül az alperes (...) címen elérhető weboldalon.

Kötelezze az alperest 100 000 forint sérelemdíj megfizetésére a felperes jó hírnevének megsértése miatt [Tpv. 86. § (2) bekezdés e) pont]

A felperes jogi álláspontja a keresetét illetően az volt, hogy az alperes a honlapon feltüntetett szöveggel megsértette a Tpv. 3. §-át, mivel annak szövege sérti, illetve veszélyezteti az ő üzleti jó hírnevét. Az alperes megsértette a Tpv. 5. §-át, mivel kijelentésével tisztességtelen módon beavatkozott a piaci kapcsolatok rendjébe. Az alperes megsértette a Tpv. 6/A. § (1), b) pontját, mert a szövegben a felperes kifejezetten meg van nevezve, mégpedig olyan kontextusban, ami szintén jóhírnév sértő.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. A tényállást illetően állította, hogy a felperes által megjelölt honlap nem az ő tulajdonában, használatában van, az valójában **(személy 1)** magánszemélyé. Az alperesi cég weboldala az: (...) URL címen található.

Nem vitatta, hogy a honlapon 2018. január 12-től 2018. február elejéig volt fenn a felperes által kifogásolt szöveg, de utóbb azt módosította.

Vitatta, hogy a magatartása a Tpv. 3. §-ába, 5. §-ába és 6/A. §-ába ütközött, mert nem állított valótlan tény, nem sértette és nem veszélyeztette a felperes jó hírnevét, azaz nem valósított meg

hitelrontást. Ezzel nem intézett másokhoz olyan tisztességtelen felhívást sem, amely harmadik személyekkel fennálló gazdasági kapcsolat felbontását vagy megakadályozását célozta felperes hátrányára, nem valósított meg tiltott bojkottfelhívást. Nem valósult meg a tiltott összehasonlító reklám törvényi tényállása sem, mert az alperesi társaságnak a neve, áruja, árujelzője vagy egyéb megjelölése a felperes jó hírnevét nem sértheti.

Arra az esetre, ha a bíróság a kereset jogalapját valamely jogcímen megalapozottnak találná, a felperesnek elégtétel adására és sérelemdíj fizetésére irányuló kérelmeit, mivel a kért jogkövetkezmények aránytalanul súlyosak, ugyancsak kérte elutasítani.

A keresetben kifogásolt szöveg az alperes szerint csupán véleménynyilvánítást fogalmaz meg, nem tisztességtelen piaci magatartás megvalósítására törekszik. Megjegyezte, a **(márkanév1)** az **A (külföldi)** cég 2005-ben bejegyzett márkaneve, a felperes azonban nem ezt forgalmazza, hanem egy rossz minőségű **(állam neve)-i** terméket.

A felperes cégneve, azaz a **felperes neve** meg sincs említve, a megjegyzés a **(márkanév1)** néven forgalmazott termékre, nem pedig a felperesi cégre utal.

A szabad verseny nem tiltja azt, ha valaki az üzleti tisztesség követelményeibe nem ütköző módon megkísérli annak elérését, hogy a megrendelő egy harmadik személy helyett vele kössön szerződést. A felperes további más világmárkák termékeit is árulja, amelyekről alperes nem állította, hogy nem ajánlja, és nem közölt olyat sem, hogy ne vásároljanak az alperestől, csupán azt, hogy a **(márkanév1)** nevű terméket szerviz tapasztalatai alapján nem ajánlja.

Az alperes emellett viszontkeresetet is előterjesztett a felperessel szemben, amelyben kérte, állapítsa meg a bíróság, hogy a felperes megsértette a Tpvt. 2., 3. és 5. §-ait, valamint a 6/A. §-át, azzal a magatartással, hogy az általa üzemeltetett (...) weboldalon kiírta a következőt: "darálós wc vásárlása előtt mindenképpen nézze meg a szakértő üzenetét, különben könnyedén csalók és silány termékek áldozatául eshet! ", továbbá a felperes képviselője a weboldalon videót tett közzé, amelyben silánynak, életveszélyesnek, stb. minősíti az alperes által gyártott terméket, továbbá kiírta a következőket: "figyelem! Kérjük, darálós wc készülék választásakor legyen körültekintő, ugyanis több megtévesztő információra és ajánlatra is bukkanhat az interneten! A már jól ismert, közel 50 éve porcelán szaniter termékeket gyártó **(márkanév2)** nem gyárt és nem forgalmaz darálós WC készülékeket, így ha **(márkanév2)** jelöléssel lát darálós vécét az interneten, az nem a már jól ismert **(márkanév2)** porcelángyár terméke lesz. "

Kérte, kötelezze a bíróság a felperest, hogy az általa üzemeltetett honlapon legalább 60 napig, és legalább 12-es betűmérettel folyamatosan tegye közzé a vele szemben marasztalást tartalmazó ítéletet.

Kötelezze a bíróság a felperest, hogy az általa **(márkanév1)** néven forgalmazott, de **(állam neve)-ből** behozott, a **(állam neve)-i B** cég által előállított darálós WC készülékekről szolgáltatson adatot a jogsértéssel érintett áruk előállításában, forgalmazásában részt vevőkről, azaz elsősorban jelölje meg azok származási helyét (Tpvt. 86. § (2) f)].

Kötelezze a bíróság a felperest a jogsértéssel forgalmazott áruk jogsértő jellegétől való megfosztására, azaz az "eredeti **(márkanév1)** " elnevezésből az "eredeti" kifejezés kerüljön törlésre.

A felperes a viszontkereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy az alperes által hivatkozott közzétételek sértenék a Tpvt. 2., 3., és 5. §-ait, ezek nem valósítanak meg tisztességtelen magatartást, nem tartalmaznak valótlan tényállítást vagy híresztelést, nem tüntetett fel valós tény hamis színben, semmilyen egyéb magatartással a versenytárs jó hírnevét vagy hitelképességét nem sértette, nem veszélyeztette. Nem intézett senkihez olyan tisztességtelen felhívást, amely harmadik személlyel fennálló gazdasági kapcsolat felbontását vagy ilyen kapcsolat létrejöttének megakadályozását célozta volna, mindössze általánosságban hívta fel a fogyasztók figyelmét arra, hogy mi alapján érdemes a perbeni terméket választani.

A felperes rendelkezik (...) számon lajstromozott (...) ügyszámú, színes ábrás **(márkanév1)** védjeggyel, amit az **A (külföldi)** cég elismert, és hozzájárult annak magyarországi használatához. Az eredeti jelzés használatával nem arra utalt a felperes, hogy a termékek az **A** cég gyártmányai lennének.

A felperes szerint a **(márkanév1)** termékek teljes mértékben megfelelnek a darálás végével szemben támasztott követelményeknek.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet és a viszontkeresetet egyaránt elutasította. Indokolásában elsődlegesen arra tért ki, hogy a versenycelemek megítélése szempontjából közömbös, hogy azt a honlapot, amelyen a felperes által sérelmezett szöveg megjelent, valójában ki üzemelteti. A peres felek személyén kívül álló harmadik személy által üzemeltetett honlappal kapcsolatban nem vitatott peradat emellett, hogy az alperes kezdeményezésére és érdekében helyezték el a felperes által kifogásolt tartalmú szöveget. Az, hogy ez milyen jogviszony alapján történt, a perbeli felek versenyjogi jogviszonyán kívül eső körülmény.

A kereseti kérelmek érdemi elbírálása kapcsán idézte a Tpvt. 3. §, 5. §, valamint 6/A. § (1) bekezdés b) pontjának jogszabályi rendelkezéseit, melyekkel a perbeli tényállást összevetve arra a következtetésre jutott, hogy a honlapon közzétett szöveg nem tartalmaz valótlan tényállítást, ami az alperes jóhírnevének sérelmét okozná. A véleménynyilvánítás, annak érték- és igazságtartalmától függetlenül megilleti a személyeket, ez alól annyiban van helye kivételnek, ha az indokolatlanul bántó, gyalázkodó, lealacsonyító. Az alperes perbeli esetben kinyilvánított véleménye egyfelől kétségbe vonja a versenytárs termékének jó minőségét, a használt kifejezés bár kritikus, de legfeljebb ironikus, azonban nem közönséges vagy egyéb szempontból lealacsonyító. Alperes saját véleményét közli, amikor szerviztapasztalataira utal, ugyanakkor a mondat nem fogalmaz meg konkrétan bojkott felhívást. A Tpvt. 5. §-a szerint csupán az olyan tisztességtelen felhívás felel meg a törvényi feltételnek, mely a kapcsolat létrejöttének kifejezett megakadályozását célozza. A perbeli kijelentés nem tartalmaz többet, minthogy a terméket az alperes nem ajánlja, mert annak minősége kétséges. Ez a bíróság álláspontja szerint nem éri el a tisztességtelenség mértékét, mert nem tartalmaz objektíve valótlan információt vagy a kijelentés abszolút igazságtartalmát sugalló elemet, sem pedig harmadik személyek véleményére kiható manipulatív utalást. Önmagában az, hogy az alperes nem ajánlja a terméket, nem meríti ki a versenyjogi törvényi feltételeket, melyek jogkövetkezmény alkalmazását tennék szükségessé. A bíróság nem találta alaposnak a Tpvt. 2. §-ára alapított viszontkeresetet sem, eltérő jogértelmezéséről anyagi pervezetési kötelezettség körében erről tájékoztatta a feleket. A Tpvt. 2. §-ának generál klauzulája olyan általánosan megfogalmazott tényállás, amely alkalmat ad a versenyjogi jogsértéseket elbíráló bíróságnak arra, hogy külön nevesített tényállások alá nem tartozó eseteket is megvizsgálhasson és tisztességtelenség minősíthessen. Ezt azonban csak olyan esetekre lehet alkalmazni, amelyekre a törvény külön tiltó rendelkezést nem tartalmaz, vagyis tételesen szabályozott tényállások egyike alá sem tartozik. A felperes által közzétett videón az ügyvezető arra hívja fel a figyelmet, hogy a piacon léteznek az övétől eltérő, olcsóbb, de rosszabb minőségű termékek is. Egyúttal felhívja a fogyasztók figyelmét, hogy ettől tartózkodjanak, ugyanakkor a videóban az alperes neve, terméke nincs megemlítve, a fogyasztó számára ilyen kontextus nélkül nem kapcsolódik össze az ott előadott szöveg az alperes személyével. Önmagában az nem tisztességtelen piaci magatartás, ha valaki azt állítja, hogy a piacon árult más termékek rosszabb minőségűek, mint az általa forgalmazottak. A fogyasztók felhívása a körütekintésre nem minősülhet tisztességtelen bojkott felhívásnak sem.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak részbeni megváltoztatását és keresetének a Tpvt. 5. § alapján helyt adást a másodfokú bíróságnak a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörére utalva. Az elsőfokú ítélet anyagi jognak való megfelelését kizárólag a tiltott bojkott felhívás megállapítására irányuló kereseti kérelem tekintetében vonta

kétségbe. Tiltott bojkott felhívás címén kérte, hogy a bíróság állapítsa meg az alperes jogsértését és kötelezze alperest a fellebbezésben részletesen körülírt elégtétel adásra. Felperes fellebbezési álláspontja szerint az alperes által interneten közzétett mondattal az alperes tiltott bojkott felhívást valósított meg vele szemben. A szövegben szereplő „nem ajánlja” kifejezés határozott jelentéssel bír, egyértelműen a kapcsolat létrejöttének megakadályozását célozza a felperes és vevőköre között. Az alperes nyilvánvalóan arra igyekezett rávenni a potenciális felperesi vevőket, hogy ne vásárolják meg versenytársa termékét. A felhívás mellett szereplő indoklás véleményként van feltüntetve, azonban a versenytárssal szembeni bojkott felhívás esetén nem lehet a véleménynyilvánítás szabadságának védelme mögé bújni. Megjegyezte, bár a Tpv-t-ben a valótlanság kritériuma nem szerepel, de a joggyakorlat szerint az egyértelmű, hogy tisztességtelen lehet a felhívás valós tényállítás mellett is. A tényállítás akkor lenne tisztességes, ha a felhívás a szokásos üzleti döntések logikájára épülne, pl. kedvezőbb ajánlattételhez kapcsolódna. A Kúria BH1993/178. számú eseti döntéséből idézve, továbbá a Fővárosi Ítéltábla egy további eseti döntését megemlítve hangsúlyozta, e jogesetek is alátámasztják a fellebbezési álláspontot, mely szerint a kijelentés még annak valódisága, véleményjellege esetén sem teszi jogszerűvé a tisztességtelen piaci magatartást, és még abban az esetben is megáll a jogszerűtlenség, ha az alperesi szöveget a bíróság ezt burkolt felhívásnak tekinti.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Az elsőfokú ítélet jogi indokaiban helyes álláspontot tartalmaz, a bíróság széles körű mérlegelésen alapuló indokai megalapozottak. Az ott kifejtettekkel egyetértve alperes hangsúlyozta, bojkott felhívás részéről azért nem történt, mert nem intézett másokhoz olyan tisztességtelen felhívást, mellyel harmadik személyekkel fennálló gazdasági kapcsolat megakadályozását célozta volna. Kiemelte, a jogalkotó a bojkott fogalmát úgy határozta meg, hogy az harmadik személy ellen kell, hogy irányuljon és ne egy bizonyos termékkel legyen kapcsolatos. Jelen esetben az alperes a terméket nem találta megfelelő minőségűnek, és ezért nem ajánlotta megvásárlásra. Ezt meghaladóan azonban valótlán információt, vagy harmadik személyek felé célzó utalást nem tett. Hangsúlyozta, a közlemény nem a felperesi cég, hanem egy termékkel szembeni vélemény kinyilvánítása volt. Az interneten számos oldal és fórum foglalkozik termékek minősítésével, velük kapcsolatos vélemények itt jelennek meg, ezek önmagukban nem tekinthetők üzleti tisztességre ütköző véleménynyilvánításoknak. A rossz minőségű termékről alkotott vélemény közzététele a szabad véleménynyilvánítás keretei közt lehetséges, az valójában a fogyasztók érdekét szolgálhatja.

A fellebbezés **nem alapos.**

Az elsőfokú bíróság viszontkeresetet elutasító ítéleti rendelkezésével szemben fellebbezés benyújtására nem került sor, míg a keresetet elutasító rendelkezéssel szemben a felperes már csak a Tpv-t. 5. §-ához kapcsolódó jogalapra hivatkozással terjesztette elő fellebbezését. Az ítéltábla ezért a másodfokú eljárásban kizárólag e körben bírálta felül az elsőfokú ítéletet [Pp. 370. § (1) bekezdés] és a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pont szerinti felülbírálati jogkör alapján a Tpv-t-nek, mint jogszabálynak való megfelelésség körében vizsgálta az elsőfokú döntést.

A felperes által a Tpv-t. 5. §-ában rögzített versenyjogi szabályba, tilalomba ütközőnek minősített, internetes honlapon közzétett szöveg tekintetében az elsőfokú bíróság helyes döntést hozott, az az ítéltábla álláspontja szerint sem meríti ki a tiltott bojkott felhívás versenyjogi törvényi tényállásának konjunktív törvényi feltételeit.

A Tpv-t. 5. §-a értelmében tilos máshoz olyan tisztességtelen felhívást intézni, amely harmadik személlyel fennálló gazdasági kapcsolat felbontását vagy ilyen kapcsolat létrejöttének megakadályozását célozza. A jogalkotó a verseny tisztességéhez elválaszthatatlanul

hozzátartozóként értékeli a vállalkozók döntési szabadságát, e körben a piaci résztvevők jogosultak eldönteni, hogy milyen tartalommal kötnek szerződést, továbbá jelenti ez a partnerválasztás szabadságát is. Szerződésre lépni, jogviszonyokat fenntartani a valós és reális érdekek alapján kell, nem engedhető meg, hogy külső személyek gazdasági mérlegelés körén kívül eső eszközökkel befolyásolják a vállalkozókat szerződéses kapcsolataik alakításában. A bojkott a piaci kapcsolatok megzavarásának egy sajátos formája. E versenyjogi tényállás azonban szigorú, strikt jogi feltételekkel körülírt módon szabályozott, és csak e feltételek mindegyikének együttes fennállta esetén állapítható meg a törvénysértő, tisztességtelen piaci magatartás említett speciális törvényi tényállása és csak ez esetben fűzhető hozzá valamely Tpv-t-ben szabályozott jogkövetkezmény.

A fellebbezéssel érintett jogviszony egyedisége, hogy a tiltott bojkott három konkrét résztvevőt kell, hogy érintsen: egyfelől a bojkottálót, aki felhívást intéz, másfelől a címzettet, aki a felhívást megkapja, és harmadikként a bojkottáltat, aki a címzettel már a felhívás idején gazdasági kapcsolatban áll, vagy közte és a címzett között a gazdasági kapcsolat létrejötté reálisan várható. Mindhárom személyi kör pontos beazonosíthatósága elengedhetetlenül szükséges. A perbeli esetben azonban már ennek a törvényi feltételnek a fennállta is kétséges. Az alperes vitatta, hogy a honlap, amelyen a sérelmezett szöveg megjelent, az ő tulajdonában, használatában volt a 2018. év eleji időszakban. Állítása szerint azt ténylegesen a cégvezető házastársa, mint magánszemély tartotta fenn. Ekként már eleve kétséges a közzétévő személye, ezáltal az, hogy a közzétett szöveg egyértelműen az alperestől származna, és ezáltal az is, hogy a bojkottáló egyértelműen az alperes. A bojkottálni kívánt vállalkozás név szerinti megjelölésére sem került sor, csupán egy márkanevet tartalmaz a szöveg, melyből közvetlenül nem következik, hogy kifejezetten a felperesi jogi személy lenne a bojkott felhívás sértettje. A bírói jogértelmezés ezzel kapcsolatban megköveteli, hogy a címzettek számára egyértelműen beazonosítható legyen; a felhívást hozzájuk intéző kire, mely versenytársára nézve kívánja elérni, hogy a címzett és a bojkottált között ne jöjjön létre üzleti kapcsolat (BDT2006/1378. szám alatt közzétett eseti döntés). Az internetes honlapon közzétett, megszólítás nélküli véleménynyilvánítást tartalmazó, negatív ajánló szöveg pedig a címzett(ek) körét sem teszi beazonosíthatóvá. A lehetséges vevők, egy potenciális fogyasztói kör irányába tett általános közlés nem teszi lehetővé a címzettek körének pontosan beazonosítható leszűkítését. A bírói gyakorlatot tükröző közzétett, marasztaló eseti döntések ezzel szemben jellemzően konkrét, célzott nyilatkozatokat tartalmazó tényállásokon alapulnak, melyeket egy meghatározott személyhez, vagy személyi körhöz intéz a beazonosított bojkottáló, és kifejezetten megjelöli a bojkottált személyt, akivel kapcsolatban a felhívás célja az, hogy a címzett ne hozzon létre vele üzleti kapcsolatot [Szegedi Ítéltábla BH2004/479., BDT2010/2248. szám alatti közzétett eseti döntések, Legfelsőbb Bíróság (Kúria) BH2007/419., BDT2002/711. szám alatt közzétett eseti döntések].

Az említetteken túl a perbeli esetben a törvény által megkövetelt szándékos magatartás célzatossága sem bizonyított. A jogsértő magatartást ugyanis úgy kell kifejezteni, hogy a bojkottáló kifejezetten azért intézzen a címzethez felhívást, hogy a felhívott és egy harmadik személy között ne jöjjön létre a gazdasági kapcsolat. A felhívás történhet írásban és szóban a címzethez intézett közlésnek azonban mindenképpen tartalmaznia kell egy pontosan megjelölt harmadik személyt (Miskolci Bodnár Péter a Versenytörvény magyarázata, 58. oldal, Kjk.Kerszöv. Kiadó, Budapest, 2002.). A törvényi rendelkezés ugyanis azt az esetet kívánja megakadályozni, amikor a bojkottáló megnevezi vagy más módon egyértelműen beazonosíthatóvá teszi a bojkottáltat, és nem egy egyszerű üzleti ajánlatot tesz a címzett irányában, hanem kifejezett felhívást intéz hozzá azzal a céllal, hogy a megnevezett bojkottálttal ne hozzon létre gazdasági kapcsolatot. Versenyjogsértőnek tehát csak az a tisztességtelen bojkott felhívás minősül, amelynek kifejezetten az a célja, hogy a címzett és a bojkottált gazdasági kapcsolat által létrejöttét megakadályozza (Magyar Versenyjog, HVG-ORAC Könyvkiadó Kft., Budapest, 2012., 104. oldal).

A Tpv. 5. § célja nem annak meggátlása, hogy egy vállalkozás egy már meglévő, vagy létrehozni szándékozó gazdasági kapcsolat feltételeire vonatkozó kedvezőbb ajánlattal előnyösebb helyzetbe kerüljön. A jog nem kíván fellépni az olyan magatartásokkal szemben, amikor valaki kedvezőbb áron, jobb határidővel, előnyösebb feltételekkel lép fel. A piacra hagyományos termékekkel és szolgáltatásokkal megjelenni kívánó új szereplő tisztességes módon kiszoríthatja a már piacon lévőket.

A Tpv. 5. § versenyjogi tényállása ezért további szükségszerű feltételnek tekinti a tisztességtelen magatartást is. A perbeli esetben az alperes által közzétett szövegben szereplő ironikus szójáték „(mi)csodákat”, a véleménynyilvánítás tisztességének kétségességét már felveti, egyúttal a felperesi ügyvezető erre „quasi válaszként” közzétett nyilatkozata is a versenytársat dehonesztáló hasonló szövegrészeket tartalmaz. A két honlapon közzétett, perrel érintett szövegek kapcsán ezért külön megjegyzi az ítéletábra, hogy mindkét peres félnek tartózkodnia kell a tisztességtelennek minősülő véleménynyilvánítástól, mely egymás termékeivel kapcsolatosak. Az etikus piaci verseny keretei között mozogva van mód a saját termék ajánlására, míg a piaci konkurens termékével kapcsolatos véleménynyilvánításokat a tisztességesség elvárásának keretei között kell tartani. E tekintetben azonban a Tpv. 2. §-ának generál klauzulája a felperes által a keresetben nem hivatkozott jogalap. Így a fellebbezéssel egyedül érintett speciális Tpv. 5. §-hoz kapcsolódó konjunktív tényállási elemek hiányában - a tisztességesség vizsgálatának eredményétől függetlenül - a bojkott tilalomba ütköző magatartást az alperes esetében nem lehetett a perbeli esetben megállapítani. Az elsőfokú bíróság ítéletének kifejtettek szerinti indokolásbeli kiegészítése mellett az ítéletábra ezért az ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján viseli az általa lerótt fellebbezési eljárási illetéket, továbbá a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni a jogi képviselővel eljáró, és írásban fellebbezési ellenkérelmet előterjesztő alperes másodfokú eljárási költségeit. Az alperesi jogi képviselő ügyvédi munkadíját az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdés szabályai szerint határozta meg.

Az ítéletábra a Pp. 376. § (1) bekezdés főszabályát alkalmazva tárgyaláson kívül hozta meg ítéletét, mivel a felek egyike sem kért tárgyalást, és az (1) bekezdés b) és c) pontja szerinti egyéb okok nem merültek fel, melyek indokoltá tették volna a tárgyalás megtartását.

Szeged, 2019. július 8.

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.	Dobler László s.k.	Béri András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró